Ο Πολυχρόνης Αηδονίδης ανατράφηκε ακούγοντας τους παραδοσιακούς σκοπούς και τα τραγούδια που τραγουδούσε η μητέρα του, η παπαδιά. Η κυρα-Χρυσάνθη (γ.1905) είναι από τα **Βρυσικά**, χωριό που το χωρίζει από την Καρωτή ο Ερυθροπόταμος. Καλλίφωνη, επηρεασμένη από την εκκλησιαστική μουσική (μιας κι έψελνε κιόλας) και τα αργά τραγούδια της Αν.Θράκης, σοβαρή, δραστήρια και καλλιεργημένη, ήταν πάντα καλοδεχούμενη στους χορούς που γίνονταν στο ύπαιθρο και περιζήτητη στους γάμους και τις γιορτές, γιατί τραγουδούσε καλά και ήξερε το τυπικό. Αυτή άνοιγε συνήθως το γαμήλιο γλέντι με κάποιον αργό τραπεζικό σκοπό. Στους χορούς που τελούνταν στο χοροστάσι ή το μισοχώρι όπως ελεγαν την πλατεία του χωριού, πρωτοστατούσαν συνήθως τέσσερις γυναικείες φωνές χωρισμένες σε δυο ζευγάρια, το πρώτο κοντά στο κεφάλι του χορού και το δεύτερο στη μέση. Τραγουδούσαν δυνατά και στην ψηλότερη περιοχή της φωνής τους για να ακούγονται και να κρατούν το χορό στο ρυθμό, δίνοντας έτσι έναν ιδιαίτερο χαρακτήρα στο τραγούδι. Αυτό το άκουσμα ταίριαζε και με την γκάιντα ή το καβάλι (μακριά ξύλινη φλογέρα), όργανα που συνήθως συνόδευαν το γλέντι όταν άναβε για τα καλά.

# http://www.aidonidis.gr/index.php